

Written by மஹா

Sunday, 13 September 2015 21:47 - Last Updated Sunday, 18 October 2015 22:31

எல்லாம் ஓரளவு தயாரானது. இம் முறை பயணத்தில் எங்களது இரு மகன்களும் இணைந்து கொண்டார்கள். டுசுல்டோர்ப் விமான நிலையத்தில் ஆனந்தண்ணை, கொல்கர், ஸ்ராலின் மஹரையும் சந்தித்துக் கொள்வதாக ஏற்பாடு.

டுசுல்டோர்ப் பிறகு போகும் ஸ்வெற்றா நகரத்துக்குச் சென்று நாடமாகர் குடும்பம் மற்றும் சங்கர், அவருக்கு உதவிய நண்பர் ஆகியோரைச் சந்திக்க வேண்டி இருந்தது. நாடமாகர் குடும்பம் எங்களை அன்போடு வரவேற்றார்கள். தாங்கள் தந்து விடும் பொருட்களை அழகாகப் பொதி செய்து வதைத்தும் அல்லாமல் அவற்றின் விபரங்கள், அவை எந்த எந்தப் பொதிகளாக உள்ளிருக்கின்றன என்ற தகவல்கள் எல்லாவற்றையும் அச்சிடும் விபரமாகப் பேசுகளில் தந்தார்கள். அவர்கள் தந்த பொதிகளின் அளவு மட்டும் 65 கிலோவிற்கு மலோக இருந்தது. ஆகவே எனது ஒரு மகனின் பயணச் சீட்டை தாங்களே பொறுப்பெடுப்பதாகச் சொன்னார்கள். இனியவாழ்வு இல்லக் கட்டிடம் கட்டுவதற்காக 2100 யூரோக்களையும் ஒரு உறையில் போட்டுத் தந்தார்கள். வாடகைக் காரை வரவழைத்து டுசுல்டோர்ப் வரை போக ஏற்பாடும் அவர்கள் செய்தார்கள்.

நன்றி சொன்னோம். இது ஒரு மனிதாபிமானப் பணி. ஒருவருக்கொருவர் நன்றிகள் சொல்லிக் கொண்டாலும் தொடர்ந்து செய்வோம் என்று சொல்லி அன்போடு வழி அனுப்பி வைத்தார்கள்.

டுசுல்டோர்ப் விமான நிலையத்தில் கொல்கர் எங்களது காக்கை காத்து நின்றான். முன்னர் அவனிடம் இருந்த அதே சிரிப்பு. மகிழ்ச்சியுடன் எங்களை எதிர் கொண்டான். செல்வாவிற்குப் பொருத்த வேண்டிய இலத்திரன் கையை மிகப் பாதுகாப்பாக, ஒரு குழந்தையைப் போல தனது கையில் அணைத்து வதைத் திருந்தான்.

நாங்கள் சென்ற சில நிமிடங்களில் ஆனந்தண்ணையும், ஸ்ராலினும் பெரிய பெரிய பொதிகளோடு வந்து சேர்ந்தார்கள்.

கோப்பி குடிப்போமா? என்று ஆனந்தண்ணை இம் முறை கேட்கவில்லை. நேரம் போதாமல் இருந்ததும் ஒரு காரணமாக இருந்திருக்கலாம்.

சென்ற முறை பயணம் தந்த அனுபவம் இம் முறை சரியாகச் செயற்பட உதவியது.

